

Ed, og det er en af de helbige Virkninger, som Udvalgets Forslag vil have, at man igjennem denne Bestemmelse vil komme længere bort fra den Mening, at man ikke skulde kunne støtte det endelige afgjørende Resultat paa Indiciebevist, men kun lade dette medføre, at Sagens Udfald kommer til at beroe paa Paris Ed. Der er kun een Bestemmelse i Paragraphen, hvorefter jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning, og det er Slutningsbestemmelsen, som gaaer ud paa, at det Beviis, der omhandles i den foregaaende Deel af Paragraphen, kan tilveiebringes ikke blot ved de i Loven særlig omhandlede Beviismidler, men ogsaa ved andre Omstændigheder, der ved deres Forening og Samvirkning fremkalde en ligesaa fuld og stærk Overbeviisning, navnlig ogsaa ved et enkelt lovfast Bidne i Forbindelse med andre Dplysninger, hvorom Visshed er tilstede. Det forekommer mig, at dette Tillæg træder frem, som om Indiciebevist ved et enkelt lovfast Bidne i Forbindelse med andre Dplysninger, hvorom Visshed er tilstede, var noget mere særegent for sig Bestaaende, som om det kom til at blive et mere selvstændigt begrænset Indiciebeviis, som om det ikke deelte Charakter med det, der er omhandlet i det foregaaende. Dette tror jeg imidlertid ikke er Tilfældet. Indiciebevist ved et enkelt lovfast Bidne i Forbindelse med andre Dplysninger er ikke stillet i noget andet Forhold til Lovgivningen end ethvert andet Indiciebeviis, som falder ind under det foregaaende Stykke af Paragraphen, ligesom dette Beviis heller ikke, affeet fra Forholdet til Lovgivningen, har nogen anden Natur end alle andre Indiciebeviiser, som ville kunne komme til Anvendelse efter den foregaaende Deel af Paragraphen. Den ene Deel af dette Indiciebeviis, som omhandles i

Tillæget, vil være ligesaa ubestemt og svævende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal fordres for at supplere Virkningen af det ene lovfaste Bidne, som nogen anden Deel af Indiciebevist. Ligesaavel som man efter de gjældende Regler og ogsaa efter den foreslaaede Paragraph vil kunne tilveiebringe fuldt Beviis ved eet lovfast Bidne i Forbindelse med andre Dplysninger, vil man ogsaa kunne gjøre det ved et ikke aldeles lovfast Bidne i Forbindelse med andre Dplysninger. Disse to Tilfælde ere eensartede, kun med den Forskjel, at man naturligtviis, hvis Bidnet ikke er aldeles lovfast, maa stille høiere Fordringer til de andre Omstændigheder, som skulle være oplyste, end Tilfældet vil være, hvor der foreligger et lovfast Bidne. Man vil fremdeles ogsaa kunne tilveiebringe et Indiciebeviis ved flere tildeels ulovfaste Bidner, saaledes at de andre Omstændigheder maae være noget stærkere. Naar nu saaledes det i Slutningen af den foreslaaede Paragraph omhandlede Indiciebeviis ved eet lovfast Bidne ikke efter dets Forhold til Lovgivningen er forskjelligt fra det, der omhandles i det foregaaende Stykke af Paragraphen, og naar det heller ikke, med Hensyn til sit Væsen har en anden Charakter, end hvad der omhandles i den foregaaende Deel af Paragraphen, vilde jeg ansee det for det Heltigste og i og for sig logisk Rigtigste at lade dette Tillæg gaae ud. Det er denne Bemærkning, jeg skal tillade mig at henstille til Overveieelse; jeg behøver ikke at tilføie, at det, at dette Tillæg skulde blive staaende, ikke vil lægge nogen Hindring iveien for mig med Hensyn til at tiltræde Paragraphen. Jeg mener kun, at Paragraphen med Hensyn til sin Redaction, med Hensyn til det logisk Rigtige, vilde vinde ved, at dette Tillæg bortfaldt.